

ZLOČIN U DALJU NAKON PADA VUKOVARA, OPT. ĐOKICA PETROVIĆ I OPT. SINIŠA KAMBROVIĆ

Izveštaj s praćenja suđenja

Suđenje prati i izvještava: Božana Kovačić, Centar za mir Osijek

Ročište 09.03..2022.

U tijeku je dokazni postupak.

Na današnje ročište pozvana su 4 svjedoka, od kojih su se odazvala 3 svjedoka, dok jedna svjedokinja nije opravdala svoj izostanak.

Svjedok Damir Mužička rekao je kako je 19. studenoga 1991. godine zarobljen u kombinatu Borovo gdje je radio kao vatrogasac. Naveo je kako ih je u grupi bilo 19. Iz tvornice ih je odveo major JNA koji je rekao da se zove Čedomir Oro. Svjedok i njegove kolegu su bili odjeveni u vatrogasne odore kakve se i danas koriste (koje liče na policijske uniforme). Morali su dokazivati da nisu bili policajci te da su u Commerce-u gasili požar. Svjedok, nadalje, navodi da su ih pripadnici JNA pitali što su gasili, da je sve izgorjelo. Također, naveo je kako su tijekom ispitivanja tučeni. Tukao ih je Ante Bečejac. Borovo Commerce je u kritično vrijeme bilo sklonište žena, djece i ranjenika.

Rekao je da su požar gasili od 10 do 18 sati. Po završetku gašenja požara bili su zarobljeni. Dana 20. studenog 1991. godine izašli su iz Borovo Commercea. Major Oro odabrao je 6 zarobljenika za sakupljanje leševa vojnika. Između njih šestorice bio je i svjedok Mužička. Rekao je da su prevezeni rutom Trpinjska cesta, bloketara, Ernestinovo, Dalj te logor Stajicevo, gdje ostao do razmjene dana 20. prosinca 1991. godine. Voženi su u pratnji vojne policije čiji su pripadnici bili obučeni u vojne kombinezone te su imali pancirke.

Na upit branitelja svjedok je rekao da im se pripadnici vojne policije nisu predstavljali, ne sjeća se je li se netko zvao Enes. Također navodi kako su bili korektni prema njima. Rekao je da je jedan od vojnih policajaca rekao da su dobra grupa, jer bi u protivnom ležali na stomaku s rukama svezanim lisicama na leđima.

Svjedok Antun Matković navodi kako su tada na tom području bile dvije vatrogasne postrojbe, jedna u Vukovaru, gdje je on radio, te jedna u Borovu. Nakon što je postalo nemoguće putovati između Vukovara i Borova Naselja, svjedok se zatekao, dana 19. studenoga 1991. godine, u Borovu. Išao je s kolegama gasiti požar. Rekao je da su vatrogasci bili okruženi pripadnicima bivše JNA, tako da su već bili zarobljeni dok su gasili požar. Tu noć prenočili su u prostoru Borovo Commercea, a sutradan su bili ispred Borovo Commercea do poslijepodne. Osim zarobljenih vatrogasaca tamo se nalazila grupa gardista. Svjedok je vojni rok služio u Pančevu. Među pripadnicima JNA uočio je Miloševića, koji je za vrijeme njegovog služenja vojnog roka, bio major, a sada je već bio unaprjeđen, misli u potpukovnika. Bio je „bezbednjak“.

Zarobljenici su bili prevezeni ispred stare obučare, gdje su čekali nekoliko sati. 6 izdvojenih vatrogasaca je čekalo posebno. Došao je vojnik, koji je tražio dva zarobljenika. S vojnikom su otišli vatrogasci Zvjerac i Kaposta, koji su mrtvi. Ostali zarobljeni vatrogasci su „završili“ u Borovu naselju, pa u bloketari gdje su išli skupljati leševe. Osim svjedoka i Damira Mužičke, u grupi su bili Ivanović Andrija, Sljepčević Zdravko, Đijan Zdavko, Kostelnik Željko. Navodi kako su sakupljene leševe odvezli u Trpinju u centar sela. Nakon toga odvezli su ih u Ernestinovo, gdje su bili do 29. studenoga, potom su prenočili u Dalju, a dana 30. studenoga 1991. godine su dovezeni u Stajićevo.

Svjedok je rekao da su vojnici, pripadnici JNA, bili korektni. Tijekom ispitivanja bili zlostavljani u bloketari, gdje ih je tukao Bečejac s jednim zastavnikom.

Svjedok Nenad Bojanić rekao je da je dana 19. studenog 1991. godine bio u Borovo Commerce-u, gdje je sudjelovao u prijevozu zarobljenika. Ranjenike su prevozili autobusima, a on se nalazio u pratnji kolone. Također, navodi da je tada slučajno vozio oklopno vozilo, jer je vozač bio ranjen. Njegov nadređeni bio je Tomašević, zatim Kamberović te Petrović.

Svjedok dalje navodi da vojnici bivše JNA do samog događaja nisu znali što im je zadaća. Nakon što su došli u Borovo Commerce stali su uz jednu ogradu, gdje su bili do poslijepodne, kada je došlo do preuzimanja oružja. Osobe u civilu popisivali su zarobljenike, koji su predali oružje.

Svjedok je rekao da ne zna kojim su redosljedom, na koji način zarobljenici podijeljeni po autobusima. Navodi kako nije primijetio da je bilo ranjenika, no, kasnije je rekao da je ranjenika bilo.

Rekao je da je pred sumrak krenula kolona zarobljenika. On se nalazio na začelju kolone u borbeno oklopnom vozilu. Rekao je da nije primijetio kolonu civila, koji su pješice. Kolona zarobljenih hrvatskih vojnika je išla rutom: Borovo, most Erdut - Bogojevo, Dalj, Zrenjanin. Navodi da je kasnije saznao da je bila još jedna kolona. Završili su prije Zrenjanina na nekoj ekonomiji, ne sjeća se koji je to datum bio.

Svjedok je rekao da je Božidar Košutić dogovarao predaju u kojoj je on sudjelovao kao pripadnik vojne policije. Ne može sa sigurnošću reći kada je došao, 19. ili 20. studenoga 1991. godine. Zna da je dan ranije bio u Bršadinu, na osiguranju. Kada je došao u Vukovar, borbe više nisu vođene.

Tijekom kretanja kolone zarobljenika, od pretpostavljenoga je čuo da je da ima prvo pucati ako netko ometa kretanje kolone, jer se radi o zaštićenoj koloni. Rekao je da je to bio jedini transport u kojemu je on sudjelovao.

Rekao je da je dio njegove postrojbe bio u Bršadinu, a da je on sa drugim dijelom prebačen u Erdut, gdje je bila stacionirana vojna policija. Ne sjeća se je li ikada vidio Kamberovića jer su zapovjedi išle preko Tomaševića.

Suđenje se nastavlja 3. svibnja 2022. godine u 9 sati. Na ročište će biti pozvana 4 svjedoka.